

PROP DE VOSALTRES

VIII Jornada Mundial dels Pobres

Estimats diocesans:

Aquest tercer diumenge de novembre celebrem la Jornada Mundial dels Pobres que ens va proposar el papa Francesc l'any 2017. Va ser una iniciativa joiosa per a tota l'Església, que ens mostrava la preocupació del Sant Pare per aquesta realitat sociològica que afecta persones concretes del nostre entorn i que eleva la mirada cap a una consideració teològica. La seva preocupació personal es transforma en nosaltres en el desig d'aconseguir un ampli ressò entre els cristians: cal que tots els catòlics arribin a sentir-se implicats en aquesta punyent realitat i que es posin a treballar perquè la valoració sobre els pobres i sobre la pobresa en general sigui un tret essencial en la seva manera d'actuar personal i comunitària. Segur que aquesta va ser la intenció del Papa.

La meua primera constatació d'enguany és que encara que insistim en aquesta mena de jornades, fem celebracions o ens comprometem, una bona part de la nostra societat manté el discurs sobre la riquesa de la nostra institució eclesial. Encara que fem servir moltes vegades la paraula, que argumentem amb les activitats socials d'un munt de persones i institucions d'Església, que hi ha admiració per aquest fet..., es continua amb l'acusació de falta de sensibilitat cristiana davant d'aquesta flagrant desigualtat. Fent un pas més en aquest sentit, ens sembla encara més injust l'acusació d'incoherència entre els mandats del Senyor i les

vides dels seus seguidors. En la llarga història de l'Església hi ha ombres que han de ser reconegudes i esmenades, però hi ha també molta llum en l'actuació dels seus membres, alguns d'anònims i d'altres reconeguts i admirats per tothom fins al punt de ser proposats com a dignes models de caritat cristiana cap als qui els envolten. Són sants que han gastat les seves vides al servei del proïsme com a clara conseqüència del seguiment de Jesucrist.

Amb motiu d'aquesta Jornada s'han preparat a la nostra diòcesi algunes activitats centrades en la pregària i en la celebració per ajudar i sensibilitzar en el camí assenyalat pel papa Francesc, com les que, per exemple, hi ha a la parròquia de sant Antoni Maria Claret durant la tarda d'aquest dissabte, obertes a tothom qui hi vulgui participar.

En el clima d'aquesta proposta universal em sembla oportú, com cada any, fer referència al Missatge que escriu el papa Francesc com a reflexió per a la

Jornada. L'ha titulat «**La pregària del pobre va de dret a l'oïda de Déu**» (cf. **Siràcida 21,5**). En l'any dedicat a l'oració, amb vista al pròxim Jubileu Ordinarí 2025, el Missatge se centra en la pregària del pobre que sempre és escoltada per Déu i és un camí segur per trobar-se amb tots els pobres i compartir el seu sofriment. Hi ha molts temes relacionats amb la fe en Déu i amb l'observança de la llei als quals l'autor del llibre de l'Eclesiàstic dedica la seva atenció, però dona un espai més important a la pregària que, des de la seva joventut, hi recorria sovint tot buscant la saviesa.

El text comença amb la referència a la Paraula de Déu i continua la reflexió afirmant el lloc privilegiat dels pobres en el cor de Déu; denunciant la violència provocada per les guerres que produeixen molts més pobres; defensant la necessària humilitat de cor per reconèixer-se pobre, sense recursos materials i només posant la confiança en Ell. Fa referència a alguna biografia de cristians modèlics i afirma taxativament: «l'oració troba la confirmació de la seva pròpia autenticitat en la caritat que es fa troba-da i proximitat».

Dedica les últimes línies a recordar el lema de l'Any Sant aconsellant que cadascú ha de fer-se «pelegrí de l'esperança» i amic dels pobres, seguint les petjades de Jesús.

Amb el meu afecte i benedicció.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Es clou el Sínode cap a una Església més participativa

La segona fase de l'Assemblea General del Sínode sobre la Sinodalitat va cloure els seus treballs el passat 27 d'octubre al Vaticà, on des del 2 d'octubre 523 participants d'arreu del món han estat debatent sobre com caminar cap a una Església més sinodal. En el discurs de cloenda, el papa Francesc va dir que «a la vista del que ha sorgit del camí sinodal, hi ha i continuarà havent-hi decisions a prendre», i va explicar que aquest cop ha decidit

no publicar cap exhortació apostòlica postsinodal, sinó posar a disposició del Poble de Déu el document de síntesi animant tothom a implicar-se directament en la comprensió i aplicació del text.

El document final, de 52 pàgines, explica els 155 punts aprovats durant l'assemblea, la majoria dels quals han estat refermats sense gairebé oposició, exceptuant els que fan referència a la qüestió de l'accés de la dona al diaconat i a la ministerialitat.

CERCA DE VOSOTROS

VIII Jornada Mundial de los Pobres

Queridos diocesanos:

Celebramos este tercer domingo de noviembre la Jornada Mundial de los Pobres que nos propuso el papa Francisco el año 2017. Fue una feliz iniciativa para toda la Iglesia que mostró la preocupación del Santo Padre por esta realidad sociológica, que afecta a personas concretas de nuestro entorno y que eleva la mirada a una consideración teológica. Preocupación personal que se transforma en un deseo de alcanzar una amplia dimensión entre los cristianos. Que todos los católicos lleguen a sentirse implicados en esta evidente realidad y se pongan manos a la obra para que la valoración sobre los pobres y sobre la pobreza en general sea una característica esencial en su proceder tanto personal como comunitario. Seguro que esa fue la intención del Papa.

Mi primera constatación de este año: la insistencia de este tipo de recuerdos, de celebraciones y de compromisos no parece revertir la percepción que una parte de nuestra sociedad mantiene sobre las riquezas que atesora la institución eclesial. Da la impresión de que utilizamos muchas veces la palabra, que argumentamos con las actividades sociales de un montón de personas e instituciones de Iglesia, que hay admiración por este hecho pero... se continúa con la acusación de falta de sensibilidad cristiana ante esta flagrante desigualdad. Dando un paso más en esta línea nos parece todavía más injusto el tratamiento de incoherencia entre los mandatos del Señor y las vidas de sus seguidores. En la larga historia de la Iglesia hay sombras que deben ser reconocidas y enmendadas pero hay también mucha luz en la actuación de sus miembros, algunos anónimos y otros reconocidos y admirados por todos los demás hasta el punto de ser propuestos como dignos de ser modelos de caridad cristiana hacia los que les rodean. Son santos que han gastado sus vidas al servicio del prójimo como clara consecuencia del seguimiento de Jesucristo.

Con motivo de esta Jornada se han preparado en nuestra diócesis algunas actividades centradas en la oración y en la celebración para ayudar y sensibilizar en el camino señalado por el papa Francisco. Por ejemplo en la parroquia de san Antonio María Claret durante la tarde de este sábado. Está abierto a todos los que deseen participar.

En el clima de esta propuesta universal me parece oportuno, como cada año, hacer referencia al Mensaje que escribe el papa Francisco como reflexión para la Jornada. Lo ha titulado «La oración del pobre sube hasta Dios» (cf. *Sirácida 21,5*). En el año dedicado a la oración, con vistas al próximo Jubileo Ordinario 2025, el Mensaje se centra en la oración del pobre que siempre es escuchada por Dios y es un camino seguro para encontrarse con todos los pobres y compartir su sufrimiento. Hay muchos temas relacionados con la fe en Dios y con la observancia de la ley a los que el autor del libro del Eclesiástico dedica su atención pero da un mayor espacio a la oración; desde la juventud buscando la sabiduría recurría siempre a la oración. Empezar el texto con la referencia a la Palabra de Dios.

Continúa la reflexión afirmando el lugar privilegiado de los pobres en el corazón de Dios; la violencia provocada por las guerras que producen muchos más pobres; la necesaria humildad de corazón para reconocerse pobre sabiendo que no tiene apoyos materiales y sólo en Él pone su confianza; aduce alguna biografía de cristianos modélicos. Afirma taxativamente «la oración halla la confirmación de su propia autenticidad en la caridad que se hace encuentro y cercanía».

Dedica las últimas líneas a recordar el lema del Año Santo aconsejando que cada uno debe «hacerse peregrino de la esperanza» y amigo de los pobres siguiendo las huellas de Jesús.

Con mi afecto y bendición.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Arrels alerta de l'increment de persones sense sostre

Arrels Sant Ignasi ha acollit 1.685 persones entre el gener i el setembre d'enguany, de les quals 1.185 estaven en situació de sense llar i 204 de sense sostre. La xifra representa un increment de 150 persones ateses respecte al mateix període de l'any passat i, segons l'entitat, malauradament la xifra va en augment. Les dades es van fer públiques el passat 24 d'octubre amb motiu del Dia de les Persones en Situació de Sense Llar, en què Arrels va organitzar una *flashmob* a la plaça Paeria

amb la participació de més de 150 alumnes dels col·legis Episcopal i Claver.

La *flashmob* vol visualitzar una campanya que compta amb el suport de Càritas, la Fundació Jericó, la Fundació Entre Tots i per al Bé de Tothom (Llars del Seminari) i Sant Joan de Déu Terres de Lleida, i que vol mostrar les barreres invisibles que hi ha per accedir a drets bàsics per a les persones sense llar, així com reclamar més recursos i dignitat per a aquestes persones.

Acord de col·laboració entre Càritas i el Banc de Sang

Càritas diocesana de Lleida i el Banc de Sang i Teixits han signat un conveni de col·laboració, aquest dimecres 23 d'octubre, amb l'objectiu de promoure la donació de sang a través de diverses iniciatives socials que impactin a la comunitat. Aquest acord reafirma el compromís d'ambdues entitats amb la solidaritat i el benestar comunitari.

D'altra banda, el mateix dia, el Seminari salesià Martí Codolar de Barcelona va acollir la 6a Escola de Tardor de Càritas Catalunya on van participar 170 contractats, voluntaris i directius de les 10 Càritas diocesanes amb seu a Catalunya. Va ser una jornada de formació, convivència i treball que va permetre trobar-se, compartir, i aprendre en els àmbits més rela-

cionats amb la tasca que desenvolupa Càritas.

Moren el marista Ramon Benseny i el carmelità Lluís Romagosa

El germà marista Ramon Benseny Beso, de 82 anys, va morir el passat dijous 24 d'octubre per una aturada cardíaca. Nascut a Lleida el 1942, fou superior de la comunitat marista a Lleida i formador i mestre de novicis a les Avellanes. Entre 1986 i 1992 va exercir de provincial, havent passat anys com a membre del Consell Provincial. Entre altres tasques, va fer dues estades a Amèrica, una de curta a Bolívia, i una altra de deu anys a Colòmbia com a formador.

Fou superior de la casa de les Avellanes fins a la seva jubilació.

També ha mort el pare carmelità Lluís Romagosa a l'edat de 86 anys. Romagosa va passar diversos anys de la seva vida a la comunitat de Lleida on, entre altres coses, va estar al capdavant de la remodelació de la parròquia de Santa Teresina. Nascut a Badalona el 3 de febrer de 1938, va morir el 26 d'octubre a la comunitat de San José de Burgos, on vivia des de l'any passat.

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

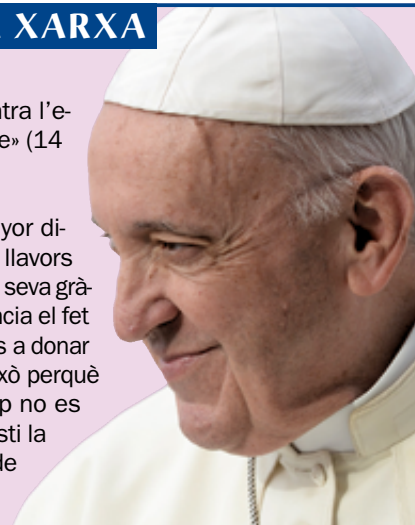
@Pontifex_es: «Conrear la relació amb el Senyor ens permet tenir arrels fortes, capaces de sostenir els projectes que desitgem emprendre» (10 de juny).

@Pontifex_es: «La Paraula de Déu, impregnada de l'Esperit Sant, quan és acollida amb un cor obert, no deixa les coses com abans» (11 de juny).

@Pontifex_es: «És més fàcil riure junts que sols: l'alegria permet compartir i

és el millor antídoto contra l'egoisme i l'individualisme» (14 de juny).

@Pontifex_es: «El Senyor disposa en nosaltres les llavors de la seva Paraula i de la seva gràcia, i espera amb paciència el fet que es desenvolupin fins a donar fruit d'obres bones. I això perquè vol que en el seu camp no es perdi res, sinó que abasti la plena maduració» (16 de juny).

Antonieta Mateus assumeix la direcció de l'IREL

Antonieta Mateus, fins fa poc directora del Col·legi Episcopal al capdavant del qual ha estat els darrers 12 anys, és la nova directora

de l'Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida (IREL), on espera deixar la seva empremta a Lleida en la formació en la fe i la cultura al segle XXI. Mateus recorda que l'IREL ofereix cicles de conferències, estudis reglats i cursos, i anima «els professors a continuar-se formant en el pensament crític estructurant la ment i també als estudiants universitaris, ja que necessitem humanistes i l'IREL dona una informació actualitzada i oberta a tot tipus de pensaments, però a partir de l'Evangelí».

Entre els cursos que han començat aquest mes de novembre hi ha «Antropologia filosòfica; Psicologia de la religió», «Estructures pastorals i evangelització; Educació de la consciència moral» i «Curs de Prevenció, detecció i tractament d'abusos a menors».

Trobada de joves cristians a Taizé

Tres joves estudiants del Col·legi Episcopal han participat, del 23 al 27 d'octubre, en una trobada amb altres 62 joves d'escoles cristianes a Taizé, a la Borgonya francesa, en una experiència de pregària i convivència. La Comunitat de Taizé, fundada el 1940 pel teòleg suís Roger Schutz, està reconeguda mundialment com un centre ecumènic que prega per la pau al món i per la unitat dels cristians.

D'altra banda, els delegats del Secretariat Interdiocesà de Joventut de Catalunya i Balears, entre els quals hi ha la Delegació Pastoral de Joves de Lleida amb Mn. Manel Mercadé, es van reunir els dies 22 i 23 d'octubre a Peníscola per preparar el jubi-

leu i altres activitats, com ara el Congrés de Vocacions del 2025.

Jornada del Primer Anunci

La Comissió del Primer Anunci del Bisbat de Lleida organitza una Jornada d'Evangelització i Alegria del Primer Anunci que tindrà lloc el proper dissabte, 23 de novembre, a la Casa de l'Església. La sessió, que s'iniciarà a dos quarts de deu del matí i s'allargarà fins a dos quarts de dues, inclourà una ponència, una taula rodona, un seguit de testimonis que explicaran experiències de bones pràctiques sobre el Primer Anunci i, finalment, un debat i un treball en grup.

Per a més informació podeu contactar per mail a apostolatseglar@bisbatlleida.org.

REFLEXIONS

Un esforç il·lusionat

El tema educatiu és actualitat. Els resultats de treballs comparatius sobre nivells aconseguits, la qualitat de l'acció docent, els déficits de l'escola, l'estat d'ànim del professorat,... generen preocupació social que se significa en llibres, articles, normativa legal, taules rodones i manifestos... i preocupació en els pares.

Ben segur que fora convenient que els educadors —pares, mestres i professors, principalment— però també els que eduquen des d'altres àmbits —lleure, catequesi, esport, mitjans de comunicació,...— consideressin la conveniència de fer autocrítica: revisar les propostes educatives, revisar la metodologia i revisar el testimoni personal.

Constatar si les propostes educatives formen en el rigor, en la consciència que dur a terme una tasca, un treball ben fet, demana una fidelitat il·lusionada que sempre requereix esforç. Un esforç que neix del descobriment vital que imaginar, planejar, construir, realitzar i acabar un projecte és el fruit d'un treball, d'una acció que fa el resultat més nostre, no perquè l'hàgim comprat, sinó perquè és la nostra obra personal. Revisar si les propostes educatives ajuden a configurar persones capaces de construir amb el seu esforç i no de destruir. Formar persones que sàpiguen que la crítica no és un objectiu en ella mateixa, sinó un moment —necessari— en la recerca compartida de la veritat, recerca que sempre demana esforç. Homes i dones que es preocupin per trobar en el present aquella petita esperança que neix cada matí, que sàpiguen sumar esforços i que rebutgin tot allò que contribueixi a restar-los. Necessitem il·lusió i persones que la generin, que plantegin projectes col·lectius que entusiasmin, que donin respostes personals, sentit a la vida.

Revisar la metodologia que s'empra en l'acció educativa que convé fonamentar en un mètode i que ha de tenir una identitat, ha de proposar-se uns objectius. No s'ha d'oblidar que en educació, els ideals sense mètode són cecs, de la mateixa manera que els mètodes sense ideals són buits.

Revisar també —és un aspecte fonamental— la qualitat del mestratge dels educadors, que descansa en el testimoni personal dels educadors que posen un rostre humà als valors i actituds que presenten, que fan que la formulació teòrica verbal esdevingui vida i referent. «El mestratge és llàntia i la instrucció és llum, dona vida la correcció que amonesta» (Pr 6,23).

Enric Puig Jofra, SJ

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

18. ■ Dilluns (litúrgia de les hores: 1a setmana) [Ap 1,1-5a; 2,1-5a / Sl 1 / Lc 18,35-43]. Sant Romà, mr.; sant Aureli, mr.

19. ■ Dimarts [Ap 3,1-6.14-22 / Sl 14 / Lc 19,1-10]. Sant Crispí, bisbe d'Ècija; sant Faust o Fost, diaca i mr.; sant Abdies, profeta (s. V aC).

20. ■ Dimecres [Ap 4,1-11 / Sl 150 / Lc 19,11-28]. Sant Feliu de Llobregat:

■ Beates Isabel Ferrer i Sabrià i companyes, verges i màrtirs. Sants Octavi i Adventor, soldats màrtirs; sant Benigne, bisbe i màrtir (s. II); santa Silva, vg. i mr.

21. □ Dijous [Ap 5,1-10 / Sl 149 / Lc 19,41-44]. Presentació de la Benaurada Verge Maria, al temple; sant Gelasi I, papa (africà, 492-496); sants Honori, Eutiqui i Esteve, mrs.

22. ■ Divendres [Ap 10,8-11 / Sl 118 / Lc 19,45-48]. Santa Cecília (o Cília), vg. i mr. romana (s. III), patrona de la música (cantaires, músics i instrumentistes); sants Filemó i Àpia, esposos, deixebles de Pau.

23. ■ Dissabte [Ap 11,4-12 / Sl 143 / Lc 20,27-40]. Sant Climent I, papa (romà, 88-97) i mr.; sant Columbà (†615), abat a França i Itàlia, d'origen irlandès;

santa Lucrècia, vg. i mr.; beat Miquel-Agustí Pro, prev. jesuïta i mr.

24. □ Diumenge vinent, Solemnitat de Nostre Senyor Jesucrist, Rei de tot el món (lit. hores: 2a setm.) [Dn 7,13-14 / Sl 92 / Ap 1,5-8 / Jo 18,33b-37]. Sant Andreu Dung-Lac, prev., i companys, màrtirs, a Tonquín (Vietnam, s. XVIII-XIX); sant Crisògon, mr. (s. III); santa Fermina, vg. i mr.

Diumenge XXXIII de durant l'any (B)

COMENTARI

«En aquells moments serà salvat el teu poble»

L'evangeli d'avui segurament ens resulta difícil a tots. Per una banda perquè en el text es barregen les paraules de Jesús que fan referència a la fi del món i les que parlen de la fi del temple de Jerusalem (l'any 70). En aquest últim sentit podem entendre aquestes paraules: *No passarà aquesta generació sense que s'hagi complert tot això*. Però el més important és un aspecte que crec que oblidem sovint: El retorn i la victòria final de Jesucrist a la fi del temps: *Llavors veuran venir el Fill de l'home sobre els núvols amb gran poder i gran majestat*. En aquells moments s'haurà acabat tota l'obra d'evangelització: *Enviarà els àngels per reunir els seus elegits que vindran de tots quatre vents, des dels extrems més llunyans de la terra i del cel*. Serà el moment de la constitució de la comunitat definitiva de tots els salvats que provenen de totes les nacions de la terra. Per això abans cal predicar l'evangeli a tot el món, oferir-lo a tots aquells que acceptin creure i seguir Jesucrist per la fe, fins i tot enmig de les dificultats. Per això ara diu: *Aquells dies, després d'aquestes desgràcies...* I Jesús parla de tota una sèrie de signes que anuncien el retorn de Jesús a la fi dels temps. Aquest final ens ho recorda també la primera lectura: *En aquell moment serà salvat el teu poble, la multitud dels qui dormen a la pols de la terra es desvetllarà, uns per a la vida eterna, altres per a la vergonya d'una reprovació eterna*; són tots aquells que voluntàriament han negat Jesús i el seu evangeli. Serà també el moment anunciat a la segona lectura: *Jesucrist s'ha assegut per sempre a la dreta de Déu esperant que Déu faci dels seus enemics l'escambell dels seus peus*. Aquest futur ens omple d'una gran esperança i alegria. Ara però és el moment de predicar l'evangeli a tot el món. La nostra fe ens recorda sovint el final de la història: «Esperem el teu retorn, Senyor Jesús». O bé «tornarà gloriós a judicar els vius i els morts». Aquesta esperança és part fonamental de la nostra fe. No ho oblidem.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura de la profecia de Daniel (Dn 12,1-3)

En aquell temps es presentarà Miquel, comandant dels exèrcits celestials, que vetlla pels fills del teu poble; hi haurà un temps de desgràcies com no se n'havien vist des que existeixen les nacions fins aquell moment. Però en aquell moment serà salvat el teu poble, tots els qui estaran inscrits en el llibre. La multitud dels qui dormen a la pols de la terra es desvetllarà, uns per a la vida eterna, altres per a la vergonya d'una reprovació eterna. Els justos resplendiran com la llum del firmament, els qui hauran conduït el poble pel bon camí brillaran com els estels per sempre més.

► Salm responsorial (15)

R. *Guardeu-me, Déu meu, en vós trobo refugi.*

Senyor, heretat meua i calze meu, / vós m'heu triat la possessió. / Sempre tinc present el Senyor; / amb ell a la dreta, mai no cauré. R.

El meu cor se n'alegra i en faig festa tot jo, / fins el meu cor reposa confiat: / no abandonareu la meua vida enmig dels morts / ni deixareu caure a la fossa el qui us estima. R.

M'ensenyareu el camí que duu a la vida: / joia i festa a desdir a la vostra presència; / al vostre costat delícies per sempre. R.

► Lectura de la carta als cristians hebreus (He 10,11-14.18)

Tots els sacerdots oficien diàriament i ofereixen sovint unes víctimes semblants, que mai no poden treure els pecats. Però Jesucrist, després d'oferir-se una sola vegada com a víctima pels pecats, s'ha assegut per sempre a la dreta de Déu, esperant que Déu faci dels seus enemics l'escambell dels seus peus. Amb una sola oblatió ha consagrat del tot i per sempre els qui havien de ser santificats.

Un cop Déu ha perdonat els pecats, ja no cal presentar cap més ofrena per obtenir-ne el perdó.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Marc (Mc 13,24-32)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Aquells dies, després d'aquelles desgràcies, el sol s'enfosquirà, la lluna no farà claror, les estrelles aniran caient del cel i els estols que dominen allà dalt trontollaran. Llavors veuran venir el Fill de l'home sobre els núvols amb gran poder i amb gran majestat. Mentrestant enviarà els àngels per reunir els seus elegits, que vindran de tots quatre vents, des dels extrems més llunyans de la terra i del cel. Mireu la figuera i apreneu-ne la lliçó: quan les seves branques es tornen tendres i neixen les fulles sabeu que l'estiu s'acosta. Igualment, quan vosaltres veureu tot això, sapigueu que ell s'acosta, que ja és a les portes. Us dic amb tota veritat que no passarà aquesta generació sense que s'hagi complert tot això. El cel i la terra passaran, però les meves paraules no passaran. Ara, del dia i de l'hora, ningú no en sap res, ni tan sols els àngels ni el Fill; només ho sap el Pare.»

► Lectura de la profecia de Daniel (Dan 12,1-3)

Por aquel tiempo se levantará Miguel, el gran príncipe que se ocupa de los hijos de tu pueblo; serán tiempos difíciles como no los ha habido desde que hubo naciones hasta ahora. Entonces se salvará tu pueblo: todos los que se encuentran inscritos en el libro. Muchos de los que duermen en el polvo de la tierra despertarán: unos para vida eterna, otros para vergüenza e ignominia perpetua. Los sabios brillarán como el fulgor del firmamento, y los que enseñaron a muchos la justicia, como las estrellas, por toda la eternidad.

► Salmo responsorial (15)

R. *Protégeme, Dios mío, que me refugio en ti.*

El Señor es el lote de mi heredad y mi copa, / mi suerte está en tu mano. / Tengo siempre presente al Señor, / con él a mi derecha no vacilaré. R.

Por eso se me alegra el corazón, / se gozan mis entrañas, / y mi carne descansa esperanzada. / Porque no me abandonarás en la región de los muertos / ni dejarás a tu fiel ver la corrupción. R.

Me enseñará el sendero de la vida, / me saciarás de gozo en tu presencia, / de alegría perpetua a tu derecha. R.

► Lectura de la carta a los Hebreos (Heb 10,11-14.18)

Todo sacerdote ejerce su ministerio diariamente ofreciendo muchas veces los mismos sacrificios, porque de ningún modo pueden borrar los pecados. Pero Cristo, después de haber ofrecido por los pecados un único sacrificio, está sentado para siempre jamás a la derecha de Dios y espera el tiempo que falta hasta que sus enemigos sean puestos como estrado de sus pies. Con una sola ofrenda ha perfeccionado definitivamente a los que van siendo santificados. Ahora bien, donde hay perdón, no hay ya ofrenda por los pecados.

► Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 13,24-32)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «En aquellos días, después de la gran angustia, el sol se oscurecerá, la luna no dará su resplandor, las estrellas caerán del cielo, los astros se tambalearán.

Entonces verán venir al Hijo del hombre sobre las nubes con gran poder y gloria; enviará a los ángeles y reunirá a sus elegidos de los cuatro vientos, desde el extremo de la tierra hasta el extremo del cielo. Aprended de esta parábola de la higuera: cuando las ramas se ponen tiernas y brotan las yemas, deducís que el verano está cerca; pues cuando veáis vosotros que esto sucede, sabed que él está cerca, a la puerta. En verdad os digo que no pasará esta generación sin que todo suceda. El cielo y la tierra pasarán, pero mis palabras no pasarán. En cuanto al día y la hora, nadie lo conoce, ni los ángeles del cielo ni el Hijo, sólo el Padre.»